

Zgodnie z bardziej formalną i szczegółową definicją przemoc rówieśnicza ma trzy główne cechy charakterystyczne (Gladden i in., 2014; Olweus, 1994):

INTENCJONALNOŚĆ: zachowania agresywne są podejmowane celowo, we wrogich zamiarach przez jednego lub większą liczbę uczniów

SIŁA/WŁADZA: relacja prześladowca–ofiara cechuje się (rzeczywistą lub spostrzeganą) nierównowagą sił; nie jest to konflikt między dwoma równorzędnymi przeciwnikami. Owa nierównowaga może wynikać z przewagi fizycznej lub psychologicznej prześladowcy, jego wyższego statusu społecznego (np. jest popularny w szkole lub w klasie), z faktu, że prześladowcy działają w grupie, albo z ich większej biegłości w korzystaniu z technologii informacyjnych i komunikacyjnych (w wypadku cyberprzemocy)

DŁUGOTRWAŁOŚĆ: akty przemocy rówieśniczej nie są pojedynczymi incydentami, lecz powtarzają się z upływem czasu lub z dużym prawdopodobieństwem będą się powtarzać. Czas trwania doświadczeń bullyingu bywa różny – od kilku dni lub tygodni do wielu lat.

W rezultacie ofiarom bardzo trudno jest się bronić i uciec od tej roli. To dlatego interwencja podjęta w porę przez osoby dorosłe ma decydujące znaczenie.